

[Aksel Larsen.]

endnu. Jeg tror, en sådan optræden harmonerer altså godt med det ærede medlem hr. H. C. Hansens „kraftfulde oppositionstale“ mod regeringens politik i dag.

Må jeg iøvrigt takke den højtærede finansminister, fordi han sagde, at bunden opsparing på de store indkomster naturligvis har mindre effekt end de fleste skattetyper. Det er fuldstændig rigtigt. Velhaverne bliver ikke generet af den bundne opsparing; de behøver ikke at sætte deres forbrug det ringeste ned, selvom de skal betale bunden opsparing, men de arbejdere, der skal betale bunden opsparing, er nødt til at nedsætte deres forbrug. Den bundne opsparing, som ikke indgår i pristalsberegningen, er således en raffineret opfindelse, hvormed man rammer og har ønsket at ramme de mindrebemidlede, medens velhaverne blot behøver at flytte deres opsparedede midler fra een konto til en anden.

Men det er altså regeringens politik, og det er rigsdagsflertallets, der under socialdemokratiets, politik, at Englandshandelen skal fortsætte, at oprustningsselskabet skal fortsætte, og at gildet skal betales af befolkningen gennem forbrugsindskrænkninger, som skal opnås dels ved hjælp af skatteforhøjelser, dels ved hjælp af bunden opsparing, dels ved hjælp af fantastiske pristigninger. Stik imod alle de skønne løfter, man gav, da man sluttede påskeforliget, er til eksempel en forsåling nu steget med 4 kr., samtidig med at kødpriserne også stiger. Dengang gav man dog ellers løfte om, at hvis læderpriserne steg, ville kødpriserne til gengæld falde. Endelig skal det ske gennem attentater på arbejdernes lønninger. At man ikke har opgivet tanken om sådanne attentater, har vi fået bekræftet bl. a. af finansministerens flere gange nævnte tale i Jelling. Vi ved, at planerne stadigvæk eksisterer; det, man vil, er altså at gå løs på de mindrebemidlede, medens man vil skåne dem, der ikke er afhængige af faste lønninger og indtægter.

Jeg sagde, at finansministerens tale i Jelling fremmanede et adskillig mere dystert perspektiv end den tale, vi hørte her. Det gjorde den, fordi den fremmanede det dystre perspektiv, at Danmark kunne risikere at komme under administration af Marshallorganisationen, hvis vi ikke klarede vore valutaproblemer. Og ministeren skruede sig så højt op, at han sagde, det kunne komme dertil, at vor selvstændighed kom i fare. Det forekommer mig, at vi i forvejen i høj grad er under administration, selvom jeg ikke skal bestride, at vi kan komme det i endnu

højere grad, end vi er. Må jeg minde om, at der fornylig er kommet et diktat vestfra om produktionsreguleringer herhjemme. Det er ikke noget, vi selv kan gennemføre under hensyntagen til vort eget behov; det er noget, der kommer diktat om udefra. Må jeg minde om, at senator Ralph Conally i Washington fornylig erklærede, at antagelig ville Amerikas Forenede Stater fremtidig i alt væsentligt yde Marshallhjælpen som hjælp til militære formål. Det vil sige, at selv den beskeden, begrænsede indflydelse, Danmark hidtil havde på, hvad vi kunne få i Marshallhjælp, og hvad den skulle anvendes til, går totalt fløjten. Må jeg have lov til at nævne eksemplet med papiret, hvor Amerikas papirindkøb dels har drevet priserne så fantastisk i vejret, dels har forårsaget en sådan papirknaphed i Vesteuropa i almindelighed og i Danmark i særdeleshed, at endogså de borgerlige aviser begynder at jamre sig for alvor. Må jeg tillade mig i anledning af, at jeg nu har nævnt papiret, at spørge regeringen — det skal måske ikke fortrinsvis være finansministeren, men undervisningsministeren, da det må formodes at være ham, der repræsenterer kulturen i ministeriet —, hvad regeringen har tænkt sig at gøre i anledning af den situation, visse dele af det kulturelle liv er bragt i gennem den af Amerika fremkaldte prisfordyrelse på papir og knaphed på papir. Hvad har man tænkt sig at gøre i anledning af henvendelsen fra forfatterforeningen? Kunne man ikke tænke sig at gribe ind overfor anvendelsen af papir herhjemme, på den måde at man sørgede for at forbeholde mest muligt papir til kulturelle og samfundsgavnige formål? Jeg henviser i denne forbindelse til, at det amerikanske tidsskrift „Det Bedste“, som i mange kredse herhjemme med rette går under navnet „Det Værste“, har et oplag, der årlig bruger lige så meget papir, som der hidtil årlig er brugt til udgivelse af dansk litteratur i Danmark. Jeg synes, at der her er noget, som regeringen burde tænke over, men jeg vil ganske vist indrømme, at meget tyder på, at regeringen i den grad har bragt sig under administration af Amerika, at den, selvom den havde viljen, vel ikke engang ville være i stand til at gribe ind på dette område.

Må jeg i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt vi er sat under administration, have lov til at minde om den økonomiske samarbejdsorganisation i Paris. Må jeg have lov til at minde om det jammerlige resultat af toldforhandlingerne i Ancey, som man forsvarede her i folketinget med, at man nok ville opnå et bedre resultat ved de nye toldforhandlinger, der skulle holdes i Torquay i